

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Čechách pro Balné okres, Neb., ve
Belužicích a Clarkson pro Colfax okres,
Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kan-
sas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát
Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn.,
pro stát Minnesota a v Tyn dall, S. D.,
pro stát South Dakota.

Podpisné:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu
\$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dají se poslati pe-
něžními poukázkami (Money Orders), ex-
pressních poukázek (Express Money
Orders), bankovních poukázek (Bank
Drafts), anebo v registrované dopise.
Oznamujeme-li své předplatitelům, udaj-
te starou i novou adresu.

Doplňky z kruhu čtenářstva ochotné
uveřejňujeme. Musí být slušné, psané
bez úmyslu někomu osobně poškoditi a
podepsány plným jménem, ať již má
býti v redakci utajeno, anebo a dopi-
sem uveřejněno.

NOVÝ ÚSPĚCH ČESKÉ VĚCI.

Prof. Dr. Beneš na Sorboně o Če-
ších a Slovácích.

(Kahologram Tisk. Kauc. C. N. Edice)

Paříž, 29. března. V cyklu přednášek o Slovanech na novém slovanickém ústavě při slavné pařížské univerzitě došel skvělých úspěchů svou znamenitou přednáškou docent pražské univerzity Prof. Dr. Edvard Beneš. Jeho přednáška o dějinách posláni Čechů a Slováků v době minulosti i v současnosti byla sledována s největším zájmem a řečník dostal se na místě upřímných gratulací od řady francouzských předních osobností.

Dr. Beneš je mladším bratrem učitele Vojty Beneše. Studoval na universitě pražské a na vysoké škole politických věd v Paříži. Rovněž podnikl studijní cestu do Anglie. Jako jeden z nejznamenitějších mužů mladší generace české záhy na se upouští pozornost výborůvých prospěchem ve studiích, je doktorem práv a filosofie, i prací ve strážné pokrokové. Jeho sociologické studie byly v Čechách přednět velmi příznivých posudků kritických. Byl profesorem československé obchodní akademie v Praze a docentem české univerzity. Znam je dostatečně i v Americe svými politickými články, jež vyjadřují nejen plnou zralost jeho bystrého úsudku, ale i hluboké znalosti současných poměrů diplomatické Evropy, s ním je ovšem ve stálém styku jako generální tajemník českého zahraničního výboru a zástupce výboru toho v Paříži.

Dr. Beneš zastupuje si nejen svou práci, ale i svou obětí pro českou věc nejvícejší sympatií a uznání. Jeho chof hned po úniku jeho z dosahu rakouské policie byla zadržena a uvržena do žaláře. Mladý tento český učenec a politik své jméno pro vždy zapjal do zlaté knihy našeho národa a jeho boje za samostatnost.

ČESKO-AMERICKÉ VEREJNOSTI!

Pětisté výročí smrti Mistra Jana Husa bylo oslavováno v celé české Americe mohutnými projevy pro svobodu a samostatnost národa Husova.

Letošní rok je pětistý od smrti Husova přítele a spolupracovníka, Mistra Jeronýma Pražského. Jako v loni, tak i letos oslavá smrti velkého Čecha a bojovníka za právo volnosti svědomí a za právo sebeurčení českého národa je vhodnou příležitostí k tomu, abychom oslavou jeho prokázali, že lid český, jako tehdy, i dnes chová ve svých srdcích neustoupenou a krásnou ideu svobody, jež z národa českého učinily národ bojovníků za pravdu a spravedlnost.

Činnost Jeronýmova, jež tak rozhodně a neohroženě zasazoval se o to, aby český národ ve své vlasti zemi byl také vlastním pániem, je v dnešní době pro národ náš zaručeným příkladem, a jeho odhodlaní, i po smrti Husově státi při svém přítele a vůdci, je vzorem všem Čechům, kteří v této době ochotně stávi se v řad, jež ve vedou českými zahraničními vůdci

k práci a k boji za samostatnost národa českého. Každým dnem blíží se rozhodná chvíle, kdy bude o přátelích osudů českého národa rozhodováno v kontroverzi míru. Všechna práce a činnost naše necht' v roce Jeronýmova je vedena myšlenkou svobody pro národ náš za mořem!

Právě Východ Českého Národního Sdružení rozhodl se, za souhlasu všech zastoupených těles, vyzvat všechny pobočky a všechny české spolky vůbec, k pořádání oslav Jeronýmovy koncem měsíce května, a výbor náš je ochoten poskytnouti všem pomoc morální i vzhledně, jak při slavnosti postupovat. Stejně ochotně vyjde výbor náš české i anglické řečníky do všech osad česko-amerických odkud bude o to požádán. Pro vzdálenější a menší osady postačí, když vyzývají si od výboru našeho náčrtek, neb úplné vypracované slavnostní řeči. Větší osady česko-americké mohou využiti početní své síly k dostojným projevům, při nichž by též promluvil anglický řečník.

V osadách pak, v nichž nebude možno uspořádati oslavy, necht' krajané aspoň vzpomínou světlé památky Jeronýmovy sbírkou ve prospěch fondu pro práci za českou samostatnost a tak projeví své smýšlení.

Den po výročí smrti Jeronýmova bude dnem zlobení hrobu. V ten den Českého Národního Sdružení se všemi svými odbojkami uspořádá posmrtné vzpomínky na popravě české mucednický z doby války a na ty z českých bojovníků, kteří v armádě ruské, francouzské a srbské položili životy za lepší budoucnost českou.

Čistý výstřezek této druhé slavnosti bude věnován vdovám a sirotkům po puňlých českých vojácích v Rusku a ve Francii, k úlevě jim byli i býti jejich.

Tak poslední dnů květnové budou nejdůležitější oslavou památky Jeronýmovy i moderních českých mucedníků za svobodu.

Zadáme proto všechny spolky i jednotlivce ve všech českých osadách, aby v zájmu české věci ochotně přijali ruce k dílu všech evropských Čechů v Americe, a tak před celou veřejností dokazovali, že česká Amerika v práci za svobodu, za ním M. Jeroným položil život, je jednotná a ochotná ku všem obětem, jež jí ukládá povinnost národní.

Všechny dotazy ochotně zodpoví České Národní Sdružení, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Za výbor pro oslavy Jeronýmova: Otto Pergler, předseda, Josef Tvrzický, tajemník.

PSI NESMÍ ŠTĚKAT NA NEMCE

Jak Kurjer Polský píše, dostal balíček různých naričení německých, vydaných pro oblast Němci zabranou v nynější válce. Každé provolání a naričení i výnosy podepsány jsou mešicím Hindenburgem a ukazují všechna, že Němci vládnou v zabraných zemích brutálně a rukou železnou.

Výtisky vládního listu, příručného naričení pro správu zabraných zemí polských, zvaný "Verordnungsblatt", dostaly se do rukou spojených restor přes Rumunsko. Naričení jsou tištěna v jazyku německém, polském a litvinském a na některých i v ruském. Jsou to prvě dokumenty, které se dostaly do Ameriky, po zabráně Polska Němci a obsahují všechna naričení platící pro nezávislou Polsku v pravém světle německé kultury.

Mezi listinami jest také dvěti české osudy "Verordnungsblattu", vydaného vládnou pro Litvu a dle od 26. října 1915 do 1. ledna 1916.

Jest v nich uveřejněno 51 úředních vyhlášek, týkajících se vesměs zemí polských, jmenovaných Litvou.

Všechny jsou podepsány Hindenburgem a obsahují předpisy, jak se má obyvatelstvo zemí těch zachovávat a jaké tresty je očekávají, když by se nezachovávali jak jimi poručeno. "Verordnungsblattu" (česky "Věstník") jest tištěn v Týltě (Tilsit) ve Východním Prusku. Vychází každých čtrnáct dnů a jeho číslo lze koupiti za 70 feníků, což činí nyní asi 20 centů. Mimo těchto Věstníků došla též čísla Věstníků gubernie Suvalské, vydaná v čase od 1. listopadu do 15. prosince u. r. Mimo Věst-

ník vydává vláda německá velkou spoustu barevných plakátů, které jsou rozvěšeny na všech místech. Několik plakátů bylo rovněž v balíček posláno.

První naričení ve Věstníku z 26. října u. r., datované 7. května 1915, oznamuje, že každá osoba, chycena při poskytování jakékoliv pomoci nepřátelským vojákům, nebo při sbírání odhozených ruských zbraní na bojištích, bude potrestána smrtí. Dále naričení obsahuje: "Každý, kdo bude věděl o nějakém záměru výše vyznačených činů zrádeckých, anebo mohl zradu zameziti a neoznámil to úřadům, bude ihned, jakmile by se stalo, že by zrada by dokonána, nebo její záměr dosáhl vyplnění, uznán spolviníkem a potrestán právě tak, jako původce.

Místa, v jichž hranicích by se nějaká zrada nebo spiknutí stalo, budou odsouzena k zaplacení výsoké kontribuce. Kdyby se však protivníci měli opakovati, pak nastoupí tresty přísnější. Rozšířené osady, zaujatím všech obyvatelů a úplným zničením.

Každý, kdo bude lapen, když nepříteli nese nějakou pomoc, jak naznačeno výše, nebo když dopustí se jiné zrady, bude zastřelen na místě, kde byl lapen, aniz by byl postaven před soud. V číle třetím pojednává se o poběžné vládě, která neobmezeně sloužiti má správě zabraných zemí. Za neposlušnosti naričení administrativního vyhrazeno se pokoutou až 6,000 marky nebo vězením do šesti měsíců. Osobnosti nemají práva k odvolání.

V naričení 4. se pojednává o povinnostech úřadů civilních. Tam se určuje, že rodičové a vychovatelé péraťci o děti ve stáří od 10. do 17. let, budou trestáni s dětmi zároveň, provínili-li se tyto proti naričením.

Naričením 5. se mění kalendář Julianský v Gregorianský, dle něhož bude veden čas střeďevropský, vlastně německý a zrušují se svátky ruské.

Naričení 6. ukládá všem obyvatelům zemí polských, zabranými Němci, aby při cestě do Německa měli příručný listiny, pro něž si musí získati dříve zvláštního povolení a jež mají platnost jenom 28 dnů a za každých týden musí dávat složiti předmět 3 marky. Či zozemí musí za vystavení pasu platiti 10 marek. Naričení oně také zakazuje vývoz mimo drabě, je: vajec, mléka, másla, zeleniny, řepy, cukru, soli a petroleje. Maso čerstvé, uzenářské zboží, šunky a uzené maso vepravě možno odvésti jen v 10liberních balíčcích Kuyby však úřady poznaly, že je toho třeba, zakázali i vývoz jmenovaných zde potravin a potřeb. Naričení ono však se nevztahuje na dámské a německé rolnické svazy dodávající výživné potřeby pro vojsko německé. Tento možno vyvézt ze zemí polských co chtějí.

Naričení 12. se zakazuje sehu ze stromozemí, parady a slavnosti pod širým nebem a rovněž i zábavy, soukromé, v nichž by se mluvilo o politické situaci nebo podobně. Všechny jiné sehuze, mimo těch které jednati mají o dobročinnosti, mohou se konati jen tehdy, když bylo k nim dáno dříve povolení od správy obvodu. Žádost musí býti podána písemně a nejpozději pět dnů před sehuží. Na sehuží musí býti zástupce vlády německé, jež má právo rozpustit sehuží. Není dovoleno, zakládati spolky bez povolení německého úřadu.

Překročení naričení se trestá až 10,000 marky, nebo ročním vězením. Naričení 15. a 16. jest tak zajišťovací, že ho čítáme skorem doslovně: "V záležitosti potrestání o... za rabování a přechovávání zbraní, stály soud civilní správy pro Litvu vydal ve své poradě 11. září 1915 následující výrok: Franciisk Kurezya odsouzen je na deset roků, za následnou leupěv a záležitosť Goldinga, na tři roky, za napadnutí Bartoszya, na jedenáct roků do vězení za ukrývání zbraní a nosedevání této úřadům osuzuje se k trestu smrti.

Petra Tomasa odsuzujeme za napadnutí Bartoszya na sedm let do vězení, na deset roků za napadnutí Brosinského a Jukoosa a na pět roků za napadnutí Tolensia, celkem na patnáct roků a za přechovávání zbraní k trestu smrti. (Celkovou dobu třetím trestu sníží, neboť měli býti odsouzeni zastřeleni.) Nezařizující v české tragice jest následující rozhod-

nutí soudu: "Odsouzením se naričuje, aby si zaplatili výlohy spojené s jejich exekucí!" Poprava byla vykonána 9. listopadu u. r.

Naričením z 29. září 1915 bylo uloženo, aby každý odvedl všechno co má z kaučuku a síbenu, že kaučuk bude zaplacen. Jiný rozkaz ukládá daň ze psů 10 marek na va a 25 marek v městech. Dodaček k vyhláše o této daní jest velmi zajímavým, neboť majitel psa je povinen psa držeti tak, aby nemohl štěkati, ani napadati cyklisty a brozi se jim za to velikými tresty.

Rovněž uloženy daně činovní, diachodkové, průmyslové, obchodní a mnoho jiných. Kdo by ohlánil falešná udání daňová, bude potrestán pokoutou až do 6,000 mk., nebo až sedmiměsíčním vězením.

Kdo by jedn, nebo prodával maso, ten podléhá dle 41. naričení pokoutě do 6,000 marek, nebo až šestiměsíčním vězením. Povolení používatí maso může vydati jen úřad.

Dle naričení 48. smí obyvatel v Litvě jen tehdy v noci meškati mimo dům, když k tomu dostane úřední povolení. I lékaři a kněží musí o povolení takové žádati, ale nemusí za to platiti, jako ostatní. Šlechtný spolek Rakouska o pravdu dobře pečuje o nové poddání. Ze ani Rakousko za Němce nezůstane, nemusíme ani podotýkati. Chyba je, že nelze dosud o tom důkaz dostati, poněvadž Rakousko pečují ještě, nežli Německo, střeží svoje konání. Patrně bude ještě horší.

DVA SLAVNÉ TALISMANY.

V knize "Válka v pověře lidové" dočteme se o všeobecně známém, také o "talismanu Hohenzollernu" a mystickém talismanu Karla Velkého. Vzpomínky jsou velmi zajímavé.

Dvorní rada Louis Schneider v 1805-1878, herec, režisér, spisovatel, předětel a důvěrník králov, později císaře Viléma I., naml se ve svých memoárech "o nějakém prstenu štěstí, který se dělí v rodné Hohenzollernské". Prstenu o něm vypravuje, že pokud onde zachován Hohenzollernské rodu, do té doby bude tato monarchie i stát. Klečetem tím má býti černý kámen ve zlaté vazbě a byl prý, pokud se dá dějinně zjistiti, získan tajemným způsobem kurfiřtem Janem Cícerem. Kurfiřtova žena dostala prý ho od ropuchy, když poprvé povila yna. Pověst praví, že prsten ten má býti provorození vady vzpomínkou, že se za ním skrývá štěstí a dobro. Prsten chová prý se v zapečetěné obálce. Ruzní ho henzollernští knížata otevřeli obálku po vstupu na trůn a prsten si orohlédli. Král Bedřich I. připojil k prstenu papír s tímto textem: "Prsten tento dostal jsem na památku od svého otce, když byl na mrtelné posteli, a prohlásil, že pokud bude zachován brandemburskému domu, přinese rodu jen štěstí a vzrost." Bedřich Velký dal si obálku rovněž otevřeti při tom však poznamenal: "Nevěřím na takové věci, prsten bude však uschován."

Schneider napsal o tomto talismanu vše možné, a o to, o něm na tvore dozděděl a proložil kopie ně 12. listopadu 1865 celý materiál králi k dobrozdání. Schneider líčí tehdejší projev králov takto: "Vše, co jste napsal o otevření započtené obálky, je úplně správné. V královské rodu je zvykem, že se prsten v papírem podává každému novému králi. Pokud se pamatují je to staromodně formovaný prsten s jednoduchým černým kaménkem. Když jsem prsten u kárali má paní a korunulnu prince, naričil jsem rovněž, aby byl u sehován."

Ježto Schneider měl dobrou paměť, usazuje o Schneiderova dílu tajný rada Arnost Friedel, že tento talisman je prastarý a náleží rodu již od středověku a je jisto, že se ještě dnes nalézá v pokladně královského domácího ministra.

O talismanu Karla Velkého, který hrál v majetku Napoleona I. a Napoleona III. velkou roli, vypravuje záměly profesor Ernest a Weerth čestně vzpomínky, upomínající žive na císaře Napoleona III. Zajímavá jsou místa, týkající se "Karlovského medailonu", jak se totiž nazýval talisman Karla Velkého. Talisman ten stal se majetkem Napoleona I. r. 1804. Profesor Ernest líčí svou audienční s Napoleona III následovně: "Když se mě císař otázal, usmá-

li nějaké osobní přání, vyslovil jsem okamžitě projev, abych mohl uviděti talisman Karla Velkého, který byl roku 1804 slavnostně odezdán klášterem v Cáhách císaři Napoleonu I. a jeho choti eisařovně Josefíně. Císař tehdy pravil, že jej hned ukáže. Otevřel nejbližší dvéře, přešli jsme jednu komnatu, kde seděli u psacích stolů oba slavní tajemníci, Pietri a Conti, načež vešli jsme do rohové komnaty pavilonu de Flore. Byla to velká ložnice císařova, ježž obě velká okna, vedoucí do zahrady Tuileri, byla otevřena a jimiž pronikal studený prosincový vzduch. Císař k mému překvapení nezavlekl komorníka, aby okna zavřel, ale kráčel se mnou k lůžku a sál se dřevěné konsoly zdáný talisman, ukrytý pod skleněným víčkem. Nejprve ukázal mi císař víčko, pod nímž ležal se klenot. Po té snažil se odklopiti víčko, ale marně. Ukázal mně opět malou e-benovou skříňku, v níž se nalézaly relikvie oděvu Matky Boží a plény Ježíšovy, které byly rovněž darovány císařským klášterem, načež mne opustili ložnici.

Když jsem se vrátil opět do audienční síně, tázal se mne vévoda Bassano, zda splněno bylo má přání a zda jsem uviděl talisman. Když jsem vypravoval, že jsem viděl talisman pouze pod klenot, ač bych byl rád prozkoumat jej lupou, vévoda mnecl a já opustil Tuileri.

Přistihlo dne byl jsem znovu pozván k audienční. Při vstupu do audienčního sídla vyslovil jsem proťování, že v přítomnosti císař nemohu talisman vědecky zkoumati. Komorí vedl mě na to do salonu, kde a arkýři na sametové podložce ležal již talisman bez skleněného víka a vedle něho pírka, inkoust, papír, barevná tužka, lup a měřítko. Sotva jsem začal pracovat, přistoupil ke mě ze zadu nepozorovaně císař a prosvobitil přání, aby mohl chvíli pozorovati mou práci. Vyslovil jsem pouze názor, že se jedná asi o klenot, který je starší než z doby karolinské a že patrně dostal jej Karel Velký od svého otce Pipina, který jej asi také dostal již jako relikvii od porfirového papeže Zachariáše nebo Stepána. Starý římský zvyk, chrániti se amulety před zlými duchy a demony, přivlastnil si také oyzantické gotičtí a pozdější národové. Nebylo proto zvláštností, když Karel Velký nosil jako o-lramu úlovec z Ježíšova kříže ve zlatém pouzdre na těle u krku. Napoleon III. s názorem tím souhlasil, odvolávaje se na benátského historika ze XIII. století, Mariu Saunata.

Medailonek byl zlatníkem prací, zhotovenou z tak zvaného jemného zlata, ve středu nosoucí dva velké nebroušené safiry, pod nimiž snadno bylo rozeznati trisky z Ježíšova kříže.

Po císařově smrti a tragickém úmrtí jeho jediného syna, domníval jsem se, že zloštný císařovna-vdova vrátí klášteru v Cáhách klenot, který byl kdysi darován císaři Napoleonovi I. Když navštívil císařovna r. 1878 lázně v Ems, přimel jsem tehdejšího náčelníka klášterního, dobroštra bratře Speca, aby se odebral se mnou a pozdějším děkanem v Triesu do Emsu a požádal císařovnu o vrácení klenotu. Komorí císařovny Pietri, prohlásil však s politováním, že císařovna nemůže přijímat klenoty. Nabídl se však, že v nejkratší době sdělí výsledek. Po několika hodinách bylo nám řečeno, že císařovna nemůže talisman klášteru vrátiti, nkoliv snad z důvodů osobních, ale proto, že talisman nutno považovati jako "klenot dynastie", o němž může rozhodovati pouze rodina Napoleona va. Názor Napoleona III. byl tyž, jak vysvitá z dopisu, který zaslal já mně paní Hortensie Cornu, 1. února 1898: "Napoleon I. klád na klenot jistý důraz; dal jej své choti Josefíně, ale nevěděl si jej při rozvodu. Z císařovny požstalostí dostala jej císařovna Hortensie, která ku klenotu přibánila pověru. Znal jsem jej pouze podle jména "talisman Karla Velkého", nebo talisman "císařské říše". Byl čas, kdy Napoleon III. byl ve vězení úplně schudlý a upuštěný od rodiny s výjimkou u-tele, princeasy Bahenzollernské. Věznově musel tehdy platiti všechny dluhy. Napoleon III. prodal vše, pouze talisman Karla Velkého si ponechal jako záruku císařství! V okamžiku, kdy se měl již s ním rozloučiti, pomohla mu nečekávaná okolnost, kterou uvítal

talíkka s jasotem." Tak vypravují dějiny o dvou proslavených talismanech, jeden spojený se jmény Karla Velkého a Napoleona a druhý s rodinou císaře Viléma II.

HMYZ PŘENÁŠEČEM NÁKAZY

Role, jež se hmyzu jako ničiteli pro šíření chorob nakažlivých přičítá, jest v poslední době mnohem významnější než dříve. Ukázal bádání v tomto směru prováděná, že hmyz je v přímé souvislosti nejen se šířením zimnice bahenní i zimnice žluté, kteréto nemoci, jak delší dobu již je známo, bodnutím zvláštního druhu komárů se přenáší, ale že i mouchy, blechy, vši a pravděpodobně i štenice nemalou mají úlohu při rozšiřování celé řady chorob nakažlivých. Týká pak se to nejen nemocí v horkých pásmech světa vystupujících, z nichž ku příkladu nemoc spavá způsobována je pichnutím jistého druhu much, kteréž bodavým sosačkem svým přenáší zárodky povídné této choroby z lidí nemocných na zdravé — nýbrž bylo seznáno, že i nemocí v krajích našich, zvláště za dob válečných se objevují, rozšiřovány jsou hmyzem. Tak zjištěno, že mouchy tím, že sedají na výměty, chřebie a jiné hmoty, zárodky choroboplodné obsahující a pak zase na různé pokrmy přelutují, mohou nákazu působící zárodky, kteréž na těle a zvláště nohách jejich utkví, přenášeti na rozličné potraviny a pochutiny. Když takto nakažená jídla nesvarená jsou pozívána, stávají se přičinou onemocnění. Tímto způsobem může býti šířena nákaza tyfem brisním, cholera i úplavice. Také částečně strupů nebo olupující se pokožky mohou býti mouchami, na chore lidi sedajícími, roznášeny a lze si představit, že i tímto způsobem lze příkladu spála a neštovic šířeny býti mohou.

V novějších čase bylo pozorováno, že zvláště hmyz, krev ssačící, hlávním je činitelem při přenášení nákazy tyfem skvrnitým. Pokusy se dokázalo, že v prvé řadě zprostředkují nákazu touto velice nebezpečnou chorobou vši šatní, jež kladou vajčka do záhybů prádla a spodního oděvu a zdržují se i ssaží obvykle na hrudi, zádech, v ohanbí a podpaží. Rovněž blechy a pravděpodobně i štenice mohou nůlcei chorobou jmenovanou způsobovati. Dříve se soudilo, že se přenáší tyf skvrnitý vzduchem. To však není správné. Nákaza způsobuje snad též přímý styk s nemocným a jeho svršky, určitě však hmyz. Rovněž tyf zvratný, nemoc, jež jméno má od toho, že se při ní v jistých mezidobích vždy opakují záčvaty horečky, přenášíjí vši a štenice.

Ze se nyní za hlavní šířitele tyfu skvrnitého i tyfu zvratného považuje hmyz krev ssačící, toho důkazem jsou též předpisy, dle nichž při bakteriologickém vyšetřování materiálu, pocházejícího z lidí tímto nemocem nakažlivými střežených, předpisuje hlavně též vyšetření vši, blech, eventuálně štenice na nemocem neb na určité na-lezených.

Poznáni, že hmyz krev ssačící jest nejen obtížným a hnusným, ale i krajně nebezpečným v době nakažlivých chorob, musí věsti k tomu, aby se zvýšenou pozorností byl hmyz ten potírán všemi prostředky. Styk s potulnými osobami, jež často plny jsou hmyzu toho, je velice nebezpečný, zvláště byly-li před tím v krajích skvrnitým tyfem zamořených. Již opětovně se stalo, že nechali obyvatelé vesnic přespáti ve stavení svém tuláky a za nedlouhý čas (8-14 dnů) po tom vypukla tam nákaza tyfem skvrnitým. Hmyz, který neohláří po sobě zůstavil, stal se šířitelem nákazy.

Jack London vystoupil ze socialistické strany.

New York, N. Y., 30. března. — Jack London, jeden z nejznámějších amerických spisovatelů, vystoupil ze socialistické strany, poněvadž tato při postrádá ohně a bujovnosti. Prohlásil, že se přiblíží k straně, která je více revoluční. Neuznával k jakémukv hnutí se přiblíží, ale má se za to, že stane se členem industriálních Dělníků Světa.

Zhouby požar.

Leadville, Colo., 30. března. — Požár, který vznikl v místním obchodě s barvami, rozšířil se na budovy sousední a zničil celkem deset obchodních budov v tomto městě.